

Internrevisionens uppföljande granskning av polisregionernas handläggning av bedrägeriärenden

Internrevisionen

2021-05-25

Internrevisionens uppföljande granskning av polisregionernas handläggning av bedrägeriärenden

INNEHÅLL

1	SAMMANFATTNING.....	3
2	INLEDNING	4
2.1	Bakgrund.....	4
2.2	Syfte och revisionsfrågor	4
2.3	Verksamhet som ingår i granskning och avgränsning	4
2.4	Informationsinsamling och metod	5
2.5	Bedömningsgrunder.....	6
3	KORT OM INTERNREVISIONENS GRANSKNING AV POLISREGIONERNAS HANDLÄGGNING AV BEDRÄGERIÄRENDEN DÄR BESLUT HADE FATTATS OM ATT INTE INLEDA FÖRUNDERSÖKNING FRÅN 2016/2017.....	6
4	INTERNREVISIONENS UPPFÖLJANDE GRANSKNING AV POLISREGIONERNAS HANDLÄGGNING AV BEDRÄGERIÄRENDEN DÄR BESLUT FATTATS OM ATT INTE INLEDA FÖRUNDERSÖKNING.....	8
4.1	Inledning	8
4.2	Internrevisionens sammanfattande iakttagelser och bedömning av genomförd ärendegranskning	8
4.3	Internrevisionens genomgång/analys av polisregionernas enkätsvar.....	14
4.4	Övergripande iakttagelse och bedömning	14
4.5	Rekommendationer	15
4.6	Sammanfattande bedömning av revisionsfrågorna	15

BILAGA 1

Grunderna för internrevisionens bedömning av tillämpningen av beslutsgrunder.

BILAGA 2

Rikspolischefens beslut om åtgärder med anledning av internrevisionens uppföljande granskning av polisregionernas handläggning av bedrägeriärenden

1 Sammanfattning

Granskningen utförs i enlighet med revisionsplanen för 2019 – 2020. Detta är en uppföljande granskning av polisregionernas handläggning av bedrägeriärenden där den initiala granskningen genomfördes 2016/2017. Syftet med den uppföljande granskningen är dels att granska polisens interna styrning och kontroll beträffande kvaliteten i handläggningen av bedrägeriärenden där Polismyndigheten fattat beslut om att *inte* inleda förundersökning samt att denna fungerar på ett betryggande sätt, dels att undersöka om Polismyndigheten följer gällande rätt enligt 3 § myndighetsförordningen (2007:515).

Internrevisionen konstaterar att polisregionerna vidtagit olika åtgärder sedan den förra granskningen i arbetet med att utreda bedrägeribrott. Dock har de vidtagna åtgärderna i allt väsentligt tagit sikte på ärenden där förundersökning inletts och inte de ärenden som är föremål för granskningen, dvs. där beslut fattats om att *inte* inleda förundersökning.

Internrevisionens bedömning, efter genomförd ärendegranskning och analys av inkomna enkätsvar, är att tidigare lämnade rekommendationer fortfarande är relevanta. Internrevisionen upprepar därför dessa rekommendationer.

Tabellen nedan visar att internrevisionens granskning har resulterat i totalt 3 rekommendationer, fördelade utifrån internrevisionens modell för bedömning av brister som presenteras i rapporten.

	Antal
 Mycket väsentlig brist	3
 Väsentlig brist	
 Mindre väsentlig brist	

2 Inledning

Granskningen utförs i enlighet med revisionsplanen för 2019 – 2020.

2.1 Bakgrund

Under 2016/2017 granskade internrevisionen polisregionernas handläggning av bedrägeriärenden. Granskningen omfattade bedrägeribrott enligt 9 kap. brottsbalken (BrB) där Polismyndigheten är förundersökningsledare och där beslut fattades om att inte inleda förundersökning. Internrevisionens granskning utgick från frågeställningen om det var korrekt att det i de granskade ärendena fattades beslut om att *inte* inleda förundersökning med utgångspunkt från tillgängligt underlag vid tiden för beslutet.

2.2 Syfte och revisionsfrågor

Syftet med den uppföljande granskningen är dels att granska polisens interna styrning och kontroll beträffande kvaliteten i handläggningen av bedrägeriärenden där Polismyndigheten fattat beslut om att *inte* inleda förundersökning samt att denna fungerar på ett betryggande sätt, dels att undersöka om Polismyndigheten följer gällande rätt enligt 3 § myndighetsförordningen (2007:515).

Följande revisionsfrågor har ställts i samband med granskningen:

- Följer Polismyndigheten RB:s regelverk när den beslutar om att inte inleda förundersökning i bedrägeriärenden?
- Vilka utredningsåtgärder har vidtagits innan beslut om att inte inleda förundersökning fattas?
- I vilken utsträckning följer Polismyndigheten 11 § språklagen (2009:600) enligt vilken språket i offentlig verksamhet ska vara vårdat, enkelt och begripligt?
- IR:s granskning från 2016/2017 utmynnade i flera rekommendationer. Har de omhändertagits?
 - ✓ Har Polismyndigheten vidtagit åtgärder, och i sådana fall vilka, för att säkerställa ökad rättssäkerhet och enhetlighet i de bedrägeriärenden som det fattas beslut om att inte inleda förundersökning i?
 - ✓ Har Polismyndigheten tagit fram en strategi för att hantera det stora inflödet av bedrägerianmälningar som svarar mot polisens brottsutredande uppdrag och de krav på rättssäkerhet som följer av rättegångsbalken?
 - ✓ Har Polismyndigheten definierat vad som avses med kvalitet i polisens bedrägeriutredningsverksamhet?
 - ✓ Har Polismyndigheten vidtagit åtgärder för att säkerställa ett ökat inslag av egenkontroll i utredningsverksamheten med särskilt fokus på de bedrägeriärenden som det beslutas om att inte inleda förundersökning i?

2.3 Verksamhet som ingår i granskning och avgränsning

Polisregionernas utredningsverksamhet avseende bedrägeribrott¹.

¹ 9 kap. Brottsbalk (1962:700).

2.4 Informationsinsamling och metod

På uppdrag av internrevisionen har IT-avdelningen tagit fram ett stort antal bedrägeriärenden under perioden 190114 – 190215 där beslut fattats om att *inte* inleda förundersökning. Av dessa valde internrevisionen slumpvis ut 40 ärenden per region för ärendegranskning, sammanlagt drygt 280 ärenden.² Motsvarande tillvägagångssätt användes i samband med den första granskningen 2016/2017. Ett nytt inslag i denna granskning jämfört med den tidigare är att internrevisionen nu använt sig av två av varandra oberoende grupper som har granskat samma underlag och därefter jämfört sina iakttagelser.

De granskade ärendena har bedömts utifrån följande parametrar:

- Anmälningssupptagning (rekvisit, belopp m.m.).
- Är utredningsåtgärder vidtagna? Med detta menas om det skett någon aktivitet i ärendet utöver anmälningssupptagning, som inhämtande av muntlig eller skriftlig bevisning.
- Om nej, borde så skett? Bedömningen görs i förhållande till det underlag som inkommit i ärendet och möjligheterna att utifrån det på ett rättssäkert sätt, i enlighet med Rättegångsbalkens bestämmelser, fatta ett beslut i ärendet på det sätt som skett.
- Beslutsgrund. Finns det utredningsdokumentation i Durtvå.
- Registrerad tid för inkommen anmälan.
- Är beslutsgrunden korrekt? Denna bedömning har gjorts utifrån det beslutsunderlag som finns i ärendet.
- Tid för tillsättande av polisiär förundersökningsledare.
- Tid för beslut om att inte inleda förundersökning i ärendet.
- Hur många medarbetare har varit engagerade i ärendet.
- I vilken utsträckning följer Polismyndigheten 11 § språklagen (2009:600) enligt vilken språket i offentlig verksamhet ska vara vårdat, enkelt och begripligt.

Internrevisionen har också ställt frågor i enkätform till samtliga polisregioner och Polismyndighetens processägare för bedrägeri med inriktning på hur tidigare lämnade rekommendationer omhändertagits.

Internrevisionen har haft genomgångar med samtliga polisregioner, Polismyndighetens processägare för bedrägeri samt Polismyndighetens processägare för utredning och lagföring (UL), där iakttagelser och slutsatser av genomförd ärendegranskning samt analys av inkomna enkätsvar diskuterats.

Inom ramen för granskningen har internrevisionen tagit del av och analyserat i sammanhanget relevanta externa och interna styrdokument (budgetpropositioner, regleringsbrev, lagstiftning, verksamhetsplaner, arbetsordning [AO] för Polismyndigheten, m.m.).

² I samband med granskningens genomförande upptäcktes att det i populationen/granskningssunderlaget ingick ett fåtal antal ärenden som inte var bedrägeriärenden. Dessa ärenden togs bort ur granskningssunderlaget varför antal granskade ärenden blev färre än 280.

Granskningen har genomförts under vår/höst 2019 av ansvarig revisor Philip Jansson, medverkande revisor Stellan Söderman samt sakkunniga Bo Norrman, polisintendent och f.d. kammaråklagare, Gunnar Jakobsson, timanställd poliskommissarie, samt Bengt-Åke Malm, timanställd polisintendent.

Under perioden 2019-12-10 till 2019-12-20 har samtliga polisregioner samt Polismyndighetens processägare för bedrägeri beretts möjlighet att sakgranska rapporten.

Begäran om inhämtande av åtgärdsförslag skickades till RPC kansli den 14 januari 2020. Svar med förslag på åtgärder med anledning av internrevisionens rekommendationer har beslutats av rikspolischefen den 25 maj 2021. Åtgärdsförslagen återges i slutsbilaga till rapporten.

2.5 Bedömningsgrunder

Internrevisionens iakttagelser, bedömningar och grunder för lämnade rekommendationer framgår av den löpande texten i rapporten. För respektive rekommendation har internrevisionen bedömt bristen vid tidpunkten för granskningen. Internrevisionens bedömning följer nedanstående mall.

Bedömning	Beskrivning
Röd - Mycket väsentlig brist	Brist som allvarligt påverkar Polismyndighetens måluppfyllelse enligt instruktion eller regleringsbrev och/eller medför stora negativa konsekvenser för Polismyndighetens verksamhet och/eller innebär att Polismyndigheten inte uppfyller myndighetsförordningens krav på effektivitet, lagenlighet, redovisning och hushållning.
Orange - Väsentlig brist	Brist som påverkar den granskade verksamheten så att uppställda mål inte nås och/eller medför betydande negativa konsekvenser för verksamheten.
Gul - Mindre väsentlig brist	Brist som inte påverkar den granskade verksamhetens måluppfyllelse men som medför negativa konsekvenser för verksamheten.

3 Kort om internrevisionens granskning av polisregionernas handläggning av bedrägeriärenden där beslut hade fattats om att inte inleda förundersökning från 2016/2017

Granskningen omfattade bedrägeribrott enligt 9 kap. brottsbalken (BrB) där Polismyndigheten är förundersökningsledare³ och där beslut hade fattats om att *inte* inleda förundersökning.

Syftet med granskningen var att bedöma om myndighetens ledning hade säkerställt att det fanns en intern styrning och kontroll beträffande kvaliteten i handläggningen av bedrägeriärenden samt att denna fungerade på ett betryggande sätt. Målet med gransk-

³ Polismyndighetens riktlinjer för ledning av förundersökning i brottmål PM 2019:11.

ningen var att undersöka om Polismyndigheten följde gällande rätt enligt 3 § myndighetsförordningen (2007:515).

Internrevisionen konstaterade initialt att flera av de identifierade bristerna sannolikt kunde tillskrivas det stora ärendeinflödet i förhållande till den resurs som fanns för att hantera detta. Med detta taget i beaktande identifierade internrevisionen följande brister i ledning och styrning av det granskade området:

- Det saknades en strategi för hur Polismyndigheten ska hantera det stora inflödet av bedrägeriärenden på ett rättssäkert sätt.
- Styrningen av utredningsverksamheten måste utvecklas till att även omfatta kvalitativa parametrar i den majoritet av ärenden som det fattas beslut om att inte inleda förundersökning i.
- Inslaget av egenkontroll i utredningsverksamheten med särskilt fokus på de bedrägeriärenden som det beslutas om att inte inleda förundersökning i måste öka.

Internrevisionen identifierade också följande brister i polisregionernas utredningsverksamhet:

- Polismyndigheten följde inte rättegångsbalkens regler i de granskade ärendena.
- Flera av de bärande parametrarna i PNU hade ännu inte fått full effekt i utredningsverksamheten.
- Det fanns brister i anmälningsupptagning och förundersökningsledning.
- Avsaknaden av aktiva och självständiga utredningsåtgärder var tydlig.
- Det fanns en variation av beslutsgrunder inom och mellan polisregionerna som det är svårt att motivera utifrån de granskade ärendena.
- Beslutsgrunderna utgjordes ofta av fritext och avstegen från de standardiserade texterna var många. De var ofta otydliga och svårbegripliga varför det var svårt att hävda att Polismyndigheten lever upp till de krav som ställs på den enligt innehållet i språklagen 11 §.
- Dokumentationen var otydlig och ofullständig, och det var svårt för en utomstående att i dokumentationen finna stöd för fattade beslut.

Mot bakgrund av de sammantagna identifierade bristerna lämnade internrevisionen följande rekommendationer:

- Internrevisionen rekommenderade att polisregionerna tillsammans med den nationella operativa avdelningen skulle vidta omedelbara åtgärder för att säkerställa ökad rättssäkerhet och enhetlighet i de bedrägeriärenden som det fattas beslut om att *inte* inleda förundersökning i.
- Internrevisionen rekommenderade att polisregionerna tillsammans med den nationella operativa avdelningen vidtog åtgärder för att ta fram en strategi för att hantera det stora inflödet av bedrägerianmälningar som svarade mot polisens brottsutredande uppdrag och de krav på rättssäkerhet som följer av rättegångsbalken.
- Internrevisionen rekommenderade att polisregionerna tillsammans med den nationella operativa avdelningen vidtog omedelbara åtgärder för att dels definiera vad som menas med kvalitet i polisens utredningsarbete på området, dels säkerställa ett ökat inslag av egenkontroll i utredningsverksamheten med särskilt fo-

kus på de bedrägeriärenden som det beslutades om att *inte* inleda förundersökning i.

4 Internrevisionens uppföljande granskning av polisregionernas handläggning av bedrägeriärenden där beslut fattats om att inte inleda förundersökning

4.1 Inledning

Som framgår under avsnitt 2.4 har internrevisionen i den nu aktuella granskningen gått igenom drygt 280 slumpvist utvalda ärenden.⁴ Det samlade granskningsunderlaget från två granskningar uppgår till knappt 1 000 ärenden. Detta tillsammans med enkätundersökningar och samtal med polisregionerna ger internrevisionen ett fullgott underlag för gjorda bedömningar och slutsatser.

4.2 Internrevisionens sammanfattande iakttagelser och bedömning av genomförd ärendegranskning

Iakttagelser

Anmälningssupptagning

Av en polisanmälan ska bl.a. framgå det händelseförlopp som har föranlett anmälan, brottsrekvisit, vem som kan misstänkas för det påstådda brottet och om det finns bevis för det påstådda. Detta för att förundersökningsledaren ska ha underlag för att kunna fatta väl avvägda och rättssäkra beslut i det aktuella ärendet.

Anmälningarna är som regel knapphändiga och det är svårt att utläsa brottsrekvisiten. I synnerhet gäller detta de s.k. e-anmälningarna. Oftast vidtas inga åtgärder från polisens sida i syfte att komplettera eller klargöra inkomna anmälningar.

Utredningsåtgärder

Av granskningsunderlaget framgår en generell brist på aktiva polisiära utredningsåtgärder innan beslutet fattas att *inte* inleda en förundersökning. I granskade ärenden saknas självständiga polisiära bedömningar av lämnade uppgifter eller påståenden i anmälningarna. Detta ger bilden av en avsaknad av ett kritiskt förhållningssätt. Polisens nationella utredningsdirektiv (PNU) följs inte.⁵

Internrevisionen konstaterar att Polismyndigheten inte anlitat tolk i något av de ärenden som granskats.

⁴ Se dock fotnot 2 ovan.

⁵ Polismyndighetens verksamhetsplan för 2019, sidan 9: ”Polisens nationella utredningsdirektiv (PNU) ska tillämpas i all brottsutredande verksamhet.”

Förundersökningsledning

Förundersökning skall inledas så snart det på grund av angivelse eller av annat skäl finns anledning att anta att ett brott som hör under allmänt åtal förövats.⁶ Med andra ord ska en förundersökning inledas så snart det föreligger förutsättningar för det, dvs. det finns en i lag stadgad förundersökningsplikt. Det krävs inte att någon gärningsperson utpekas och detaljerna i gärningen behöver inte heller vara kända.⁷ Det finns dock undantag från förundersökningsplikten som följer av RB 23 kap. 1 § andra stycket.

Förundersökningsplikten innebär en skyldighet att inleda utredning när det ligger inom det rimligas gräns att anta att en utredning kan leda till uppkläring och att någon kan lagföras för brott. Förundersökning ska inte inledas om det saknas förutsättningar för att brottet kan klaras upp. Vid bedömningen ska hänsyn tas endast till sådana omständigheter som kan hänföras till det enskilda fallet.⁸

Tröskeln för att inleda en förundersökning har satts lågt. Misstanken måste visserligen avse en konkret brottslig gärning men det är inte nödvändigt att känna till brottets alla detaljer och inte heller när och var det förövats.⁹ Enligt Justitieombudsmannen kan en förundersökning inledas på mycket svaga misstankar så snart misstankarna avser något som objektivt sett kan vara ett brott.¹⁰

Undersökningsledaren har ansvar för förundersökningen i dess helhet. Detta innebär bl.a. ansvar för att utredningen bedrivs effektivt och att den enskildes rättigheter beaktas. Undersökningsledaren ska också ge dem som biträder honom/henne direktiv för arbetet.¹¹

Internrevisionen konstaterar att det saknas en aktiv förundersökningsledning i de granskade ärendena och att intentionerna bakom PNU inte följs. Som regel förhåller sig förundersökningsledarna okritiska till lämnade uppgifter eller till avsaknad av uppgifter. Inslaget av självständiga polisiära bedömningar är litet. Beslut om att *inte* inleda förundersökning fattas generellt utan koppling till relevant underlag.

Region Nord har i syfte att öka kvaliteten i utredning av bedrägeriärenden, infört en ordning som innebär att alla upprättade bedrägerianmälningar ska handläggas vid ett regionalt bedrägericentrum (RBC). Internrevisionen konstaterar att detta innebär ett avsteg från PNU såtillvida att förundersökningsledarna vid PKC inte har mandat att fatta beslut i ärendet.

Dokumentation

Anmälningarna innehåller ofta blandad information från målsäganden, vittnen, banker eller andra aktörer. Vidare går det inte tydligt att urskilja vad som är gärningsbeskrivning, rekvisit och händelseförlopp. Det är vanligt att det av ett beslut framstår som att polisen vidtagit åtgärder trots att så ej är fallet. Detta då beslutet beskriver ärendet mer tydligt än vad som framgår av anmälan. Beslutet kan därför verka rätt i sak, men det går

⁶ Rättegångsbalken (RB) 23 kap. 1 §.

⁷ Prop. 1994/95:23 s. 76.

⁸ Jmfr Fitger, Särtryck ur Rättegångsbalken 23 kap. 1 §.

⁹ Jmf Ekelöf, SvJT 1982 s 658.

¹⁰ JO 1953 s. 105 och 107.

¹¹ Förundersökningskungörelsen (FUK).

inte att bedöma eftersom det saknas dokumentation om på vilka grunder beslutet har fattats.

Beslutsgrund

Ett beslut att *inte* inleda en förundersökning är uttryck för myndighetsutövning.¹² I flertalet av de granskade ärendena har beslutet i skältexten grundats på att det är *uppenbart* att brottet inte går att utreda med motiveringar som:

- Det finns inga spår eller andra åtgärder att vidta som kan tänkas leda till att brottet klaras upp.
- Det saknas förutsättningar för att bedriva förundersökning i brottmål på det underlag som inkommit och på det händelseförlopp som har beskrivits. Skulle förutsättningarna ändras kan ärendet återupptas.
- Spaningsuppslag saknas.
- Det finns inga spår eller andra åtgärder att vidta som kan tänkas leda till att brottet klaras upp.
- De uppgifter som framkommit i anmälan i nuläget torde ej leda till att brott kan styrkas mot viss person. Skulle förutsättningarna ändras kan ärendet återupptas.
- Vidare utredning förväntas inte leda till att brott kan styrkas mot viss person.
- Ej anledning anta att brott som hör under allmänt förövat.
- De uppgifter som har framkommit och det händelseförlopp som har beskrivits kommer inte leda till att brott kan styrkas mot viss person.
- Brottet har begåtts utomlands, att bevisningen inte finns tillgänglig här samt att det saknas förutsättningar för internationell rättshjälp.
- Det saknas numera anledning att misstänka att brott som hör under allmänt åtal förövat. Ärendet är av civilrättslig karaktär genom avtal.

Internrevisionen konstaterar att annan skältext än ”*uppenbart*” endast undantagsvis används i nedläggningsbesluten. Internrevisionen konstaterar också att beslutsgrunden ”*brott utomlands*” används frekvent. Beslutsgrunden finns förprogrammerad i Durtvå.

Internrevisionen konstaterar avslutningsvis i denna del att polisregionerna sinsemellan tillämpar olika beslutsgrunder och att avsteg förekommer från de standardiserade texterna. Beslutsgrunderna verkar användas summariskt och är dessutom i många fall felaktiga och missvisande. I delar används beslutsgrunder som ger sken av att åtgärder utöver anmälningsupptagning vidtagits innan beslut fattats om att *inte* inleda förundersökning.

Tid för inkommen anmälan, tid för tillsättande av förundersökningsledare samt tid för beslut

Internrevisionen konstaterar att tiden mellan registerad anmälan, tillsättning av förundersökningsledare och beslut om att *inte* inleda förundersökning är kort. Några utredningsåtgärder vidtas inte under handläggningstiden.

¹² Myndighetsutövning: "utövning av befogenhet att för enskild bestämma om förmån, rättighet, skyldighet, disciplinär bestraffning eller annat jämförbart förhållande".

Förmågan till brottsamordning; operativ brottsanalys

Brottsamordning innefattar två processer, operativ brottsanalys och forensisk analys. Operativ brottsanalys innebär systematiska analyser av brottsligheten för att identifiera brottsmönster och tillvägagångssätt i syfte att utreda om det finns gemensamma faktorer som kan tyda på seriebrottslighet. Exempel på operativ brottsanalys är analyser och samordning av brott med samma modus operandi, identifiering av trender, identifiering och analys av seriebrott.¹³

Internrevisionen har inte funnit noteringar i de granskade ärendena om brottsamordning eller operativ brottsanalys.

Brottsofferperspektivet

Regeringens mål är att skadeverkningarna av brott ska minska och att verksamheten till stöd för brottsoffer bedrivs på ett effektivt och rättssäkert sätt med hög kvalitet. Den som drabbats av brott ska få adekvat information och ett gott bemötande från rättsväsendets myndigheter.¹⁴

Internrevisionen konstaterar att det i de granskade ärendena inte förekommer någon kommunikation utöver Polismyndighetens enkelriktade beslut om att förundersökning *inte* inleds mellan Polismyndigheten och målsägarna/brottsoffren. Till detta kommer att s.k. tillkommande målsägare som t.ex. banker och försäkringsbolag regelmässigt inte kontaktas av polisen.

Språklagen

En utgångspunkt för den offentliga verksamheten är att språket som används ska kunna förstås av dem som berörs. Detta, som brukar beskrivas som ett krav på klarspråk, uttrycks i språklagen (2009:600) 11 §, den s.k. klarspråksparagrafen.¹⁵ I bestämmelsen föreskrivs att språket ska vara vårdat, enkelt och begripligt. Med *vårdat* menas att språket ska följa gängse språknormer, med *enkelt* att språket ska ligga relativt nära talspråket och med *begripligt* att språket så långt det är möjligt ska vara anpassat så att mottagaren kan förstå. Kravet på klarspråk gäller också när andra språk än svenska används i offentlig verksamhet.¹⁶ Klarspråk är särskilt angeläget i t.ex. beslut som rör enskilda individer.

Internrevisionen konstaterar att de skäl och motiveringar som kommuniceras med målsägaren till övervägande del är felaktiga och missvisande.

Bedömning

Anmälningssupptagning

Anmälningarna är, oavsett anmälningsskanal, som regel kortfattade. I samband med anmälningssupptagningen ställs inte de frågor som är relevanta för att få fram mer information/spaningsuppslag. Internrevisionen kan konstatera att målsägarförhör i samband med anmälningssupptagning endast sker undantagsvis.

¹³ Slutrapport - En nationell modell för brottsamordning i polismyndigheten, A331.823/2015.

¹⁴ PROP. 2019/20:1 UTGIFTSOMRÅDE 4, sidan 40-41.

¹⁵ Se också PM 2015:57, Polismyndighetens handbok för språket i brottsanmälningar.

¹⁶ PROP. 2008/09:153 s 4.

Vad gäller e-anmälningarna är bristerna i innehållet så stora att internrevisionens bedömning är att Polismyndigheten bör överväga att antingen genomföra förändringar i syfte att öka kvaliteten i dessa anmälningar, eller upphöra med att tillhandahålla denna tjänst.

Internrevisionens bedömning är att anmälningsupptagningen i de granskade ärendena generellt inte håller tillräcklig kvalitet för att möjliggöra för förundersökningsledaren att fatta väl avvägda och rättssäkra beslut. Internrevisionens bedömning är att det krävs kompetensförstärkande åtgärder för att öka kvaliteten i anmälningsupptagningen. Detta gäller särskilt Polisens kontaktcenter (PKC) mot bakgrund av att detta är den enskilt största anmälningskanalen.

Internrevisionen har i samband med ärendegranskningen inte kunnat iaktta att polisregion Nords beslut om att alla upprättade bedrägerianmälningar ska handläggas vid ett RBC har påverkat handläggningen i de granskade ärendena på ett positivt sätt.

Utredningsåtgärder

Internrevisionens bedömning är att det i de granskade ärendena saknas aktiva polisiära utredningsåtgärder innan beslutet fattas om att *inte* inleda en förundersökning. I vissa fall blir detta särskilt tydligt då det överläts till anmälaren/målsägaren att inhämta uppgifter i ärendet. Även i fall där anmälaren namnger en utpekad/misstänkt person vidtas sällan någon relevant utredningsåtgärd.

Av granskningsunderlaget gör internrevisionen bedömningen att tolk borde ha anlitats i ett antal ärenden.

Förundersökningsledning

Internrevisionens bedömning är att förundersökningsledarna inte följer gällande rätt i en majoritet av de granskade ärenden där beslut fattats om att *inte* inleda en förundersökning. Vikten av rättsenlighet understryks av Polismyndighetens verksamhetsplan för 2019 där det anges att ”polisens utredningsverksamhet ska vara effektiv, enhetlig och rättssäker och bidra till en snabbare lagföring. Medborgare ska kunna förvänta sig att de brott som anmäls bedöms kvalificerat och korrekt, och att de brott som har förutsättningar att nå lagföring utreds.”¹⁷

Dokumentation

Internrevisionens bedömning är att förundersökningsledarnas förmåga att underbygga och dokumentera grunderna för sina beslut att *inte* inleda förundersökning i granskade ärenden behöver stärkas.

Beslutsgrund

Internrevisionens ärendegranskning visar att av varandra oberoende förundersökningsledare använder likalydande formuleringar i skäl- och motiveringstexter i stället för de förprogrammerade i Durtvå (standardiserade). Förutom att flera av dessa texter används utan sakligt stöd i det enskilda fallet är de invecklade och baserade på antaganden av utfallet av eventuella utredningsåtgärder. Detta leder också i många fall till att målsägarna får en felaktig eller missvisande information.

¹⁷ Polismyndighetens verksamhetsplan för 2019, sidan 8.

Internrevisionens bedömning är att ett större användande av de förprogrammerade beslutsgrunderna i Durtvå skulle ge en mer korrekt och rättvisande bild av beslutens innebörd. I detta sammanhang vill internrevisionen peka på behovet av en översyn av dessa beslutsgrunder. Detta understryks av det faktum att granskningen visat att beslutsgrunden "*brott utomlands*" frekvent används på felaktig grund.

I de fall fritext används bör förundersökningsledare noga vinnlägga sig om att beslutet följer lagens mening och är utformat på ett lättbegripligt språk.

Grunderna för internrevisionens bedömningar av tillämpningen av specifika beslutsgrunder utvecklas ytterligare i bilaga 1.

Internrevisionens samlade bedömning efter ärendegenomgången är att flera nedläggningsgrunder kommit att användas slentrianmässigt och felaktigt och ger missvisande information till målsägande.

Tid för inkommen anmälan, tid för tillsättande av förundersökningsledare samt tid för nedläggningsbeslut

Internrevisionens bedömning är att de åtgärder som vidtas i samband med de korta handläggningstiderna mer är förvaltningsåtgärder än utredningsåtgärder. Detta av det främsta skälet att förundersökningsledarnas handläggningstid för de granskade ärendena i de flesta fall är så korta att det är osannolikt att någon ärendespecifik bedömning gjorts.

Förmågan till brottsamordning; operativ brottsanalys

Internrevisionens bedömning är att information som finns, eller borde ha funnits i de granskade ärendena, går förlorad och kommer inte till användning för operativa brottsanalyser. Konsekvenserna av detta blir allvarliga eftersom det finns en risk att polisen inte ser de samlade konsekvenserna av alla små brott som sammantagna blir grova be- drägerier.

Internrevisionens bedömning är att Polismyndigheten bör skapa tydliga strukturer för hur information ska kunna användas som grund för operativa brottsanalyser även ur ärenden där beslut fattas om att *inte* inleda förundersökning.

Brottsofferperspektivet

Internrevisionen konstaterar att Polismyndigheten behöver vidta åtgärder för att ytterligare förbättra kommunikationen och bemötandet av brottsoffer i de granskade ärendena.

Språklagen

Mot bakgrund av internrevisionens iakttagelser i de granskade ärenden samt avsikten med klarspråksparagrafen gör internrevisionen bedömningen att det finns en risk för att målsäganden kan få en felaktig eller missvisande bild av polisens agerande i granskade ärenden.

Internrevisionens bedömning är också att de förprogrammerade beslutsgrunderna även ur detta perspektiv bör ses över för att säkerställa att språklagens krav bättre beaktas.

4.3 Internrevisionens genomgång/analys av polisregionernas enkätsvar

Internrevisionen har inom ramen för den nu aktuella uppföljningen ställt frågor i enkätform till samtliga polisregioner och Polismyndighetens processägare för bedrägeri med inriktning på hur tidigare lämnade rekommendationer omhändertagits.

Efter en analys av inkomna svar gör internrevisionen bedömningen att vidtagna åtgärder i allt väsentligt tagit sikte på ärenden där förundersökning inletts och inte de ärenden som var föremål för granskningen, dvs. där beslut fattats om att *inte* inleda förundersökning.

4.4 Övergripande iakttagelse och bedömning

Uppgifter från Brottsförebyggande rådet (Brå)¹⁸ visar att under 2018 handlades 260 000 bedrägeribrott (9 kap. brottsbalken) och att 64 procent (165 000 brott) av dessa direktavskrevs (beslut fattades om att inte inleda förundersökning). Jämfört med 2017 har andelen utredda brott minskat och andelen direktavskrivna brott ökat med 7 procentenheter vardera.

Internrevisionen konstaterar att ärendeinflödet vad gäller bedrägerianmälningar är så stort att Polismyndigheten inte kommer kunna avsätta tillräckliga resurser för att hantera dessa i enlighet med det rättsliga uppdraget. Därtill utgår ledningen och styrningen av Polismyndighetens utredningsverksamhet från straffvärdesprincipen, vilket medför att resurstilldelning i första hand styrs till den del av utredningsverksamheten som hanterar allvarlig brottslighet.

Internrevisionens bedömning är att det finns två möjligheter till hanteringen av stora ärendeinflöden

Ett förslag är att Polismyndigheten tar initiativ till förändringar som möjliggör för polisen att göra avsteg, utöver redan befintliga, från förundersökningsplikten enligt RB 23 kap. 1 §. Rättegångsbalkens regelverk om förundersökningsplikten härstammar från 1940-talet och är skrivna för ett annat samhälle och för att hantera andra ärendevolymmer än dagens.

Ett annat förslag är att Polismyndigheten tar initiativet till en diskussion med uppdragsgivaren om att skapa förutsättningar för privata aktörer att bli en del av den brottsutredande verksamheten. Myndighetsutövning utövas som huvudregel av en myndighet men kan i vissa fall överlåtas på privata aktörer. Mycket av ordningshållningen i det offentliga rummet, som av tradition har varit en uppgift för polisen, har redan överlåtits till privata aktörer. Motsvarande utveckling har inte skett i den brottsutredande verksamheten. Det finns samma bevekelsegrunder i den brottsutredande verksamheten som i den ordningshållande: i båda fallen handlar det om en myndighetsutövning som Polismyndigheten inte är dimensionerad för att hantera fullt ut och det är fråga om i grunden relativt okomplicerade arbetsuppgifter.

¹⁸ <https://www.bra.se/statistik/statistik-utifran-brottstyper/bedragerier-och-ekobrott.html>

4.5 Rekommendationer

Internrevisionen konstaterar att de av polisregionerna vidtagna åtgärderna med anledning av internrevisionens förra granskning i allt väsentligt tar sikte på ärenden där förundersökning inletts och inte de ärenden som var föremål för granskningen, dvs. där beslut fattats om att *inte* inleda förundersökning. Internrevisionens bedömning, efter genomförd ärendegranskning och analys av inkomna enkätsvar, är att tidigare lämnade rekommendationer fortfarande är relevanta. Internrevisionen upprepar därför dessa rekommendationer och kommer inte att lämna några nya.

Rekommendation 4.5.1

Röd - Mycket väsentlig brist

Internrevisionen rekommenderar att polisregionerna tillsammans med den nationella operativa avdelningen vidtar omedelbara åtgärder för att säkerställa ökad rättssäkerhet och enhetlighet i de bedrägeriärenden som det fattas beslut om att inte inleda förundersökning i.

Rekommendation 4.5.2

Röd - Mycket väsentlig brist

Internrevisionen rekommenderar att polisregionerna tillsammans med den nationella operativa avdelningen vidtar åtgärder för att ta fram en strategi för att hantera det stora inflödet av bedrägerianmälningar som svarar mot polisens brottsutredande uppdrag och de krav på rättssäkerhet som följer av rättegångsbalken.

Rekommendation 4.5.3

Röd - Mycket väsentlig brist

Internrevisionen rekommenderar att polisregionerna tillsammans med den nationella operativa avdelningen vidtar omedelbara åtgärder för att dels definiera vad som menas med kvalitet i polisens utredningsarbete på området, dels säkerställa ett ökat inslag av egenkontroll i utredningsverksamheten med särskilt fokus på de bedrägeriärenden som det beslutas om att inte inleda förundersökning i.

Konsekvenserna av om rekommendationen inte följs är att Polismyndighetens måluppfyllelse enligt regleringsbrev allvarligt påverkas och innebär att Polismyndigheten inte uppfyller myndighetsförordningens krav på effektivitet och lagenlighet.

4.6 Sammanfattande bedömning av revisionsfrågorna

Polismyndigheten följer inte RB:s regelverk när den beslutar om att *inte* inleda förundersökning i granskade bedrägeriärenden. Som regel vidtas inga eller få utredningsåtgärder innan beslut om att *inte* inleda förundersökning fattas. Vad gäller kvaliteten på upprättade anmälningar finns en tydlig förbättringspotential och i synnerhet när det gäller e-anmälningarna. Beslut fattas på underlag som är knapphändiga och bristfälliga och förundersökningsledare vidtar inga åtgärder för att komplettera beslutsunderlagen. I många av de granskade ärendena hade förundersökningsledarna kunnat inleda förunder-

sökning, lämnat direktiv om enkla åtgärder som skulle ha utförts för att därefter, på relevant grund, kunnat avsluta förundersökningen.

De nedläggningsgrunder som används är ofta felaktiga och ger missvisande information till målsägande. Standardiserade beslutstexter kan och bör användas i större utsträckning.

Handläggningstiderna i de granskade ärendena är som regel så korta att detta med hög sannolikhet har en negativ påverkan på kvaliteten. Fokus i handläggningen tycks mer ligga på att vidta förvaltningsåtgärder än aktiva utredningsåtgärder.

Med utgångspunkt från språklagen 11 § finns en risk för att målsäganden kan få en felaktig eller missvisande bild av polisens agerande i granskade ärenden.

Åtgärder som vidtagits med anledning av internrevisionens förra granskning tar i allt väsentligt sikte på ärenden där förundersökning inletts och inte de ärenden som var föremål för granskningen, dvs. där beslut fattats om att *inte* inleda förundersökning.

INTERNREVISIONEN

Philip Jansson

Stellan Söderman

Bilaga 1

Grunderna för internrevisionens bedömning av tillämpningen av beslutsgrunder

Endast undantagsvis har annan skältext än ”uppenbart” använts i nedläggningsbesluten. Begreppet ”uppenbart” är ett bevisrekvisit som anger att det ska vara fullständigt klart att så är fallet.¹⁹ Av ärendegranskningen framgår att detta i närmast samtliga ärenden inte är fallet vilket innebär att hänvisning till detta begrepp blir felaktigt eller missvisande.

Internrevisionen vill här också särskilt peka på att i de fall det finns koppling till ett annat land anges detta frekvent som skäl för att brottet inte kan utredas. Detta i första hand för att ”*brottet har begåtts utomlands och bevisning finns inte tillgänglig här. Det finns inte heller förutsättningar för internationell rättslig hjälp*”. Denna motivering finns förprogrammerad i Durtvå.

Det grundläggande regelverket på området återfinns i BrB 2 kap. Huvudregeln är att för brott begånget i riket gäller full straffrättslig svensk jurisdiktion (1 §). Även om brottet är begånget utomlands kan under vissa förutsättningar svensk jurisdiktion föreligga, se 2 och 3 §§.

Huruvida ett brott anses begånget i Sverige eller inte är reglerat i BrB 2 kap. 4 § (mer om detta nedan).

Har brottet inte begåtts i Sverige och är undantagen i 2 och 3 §§ inte tillämpliga föreligger i princip inte svensk jurisdiktion. Brottet som då skett utomlands ska primärt handläggas av det landets myndigheter. Anmälan kan ju dock göras till svenska polismyndigheten som i vissa fall är skyldiga att vidarebefordra anmälan till berört lands myndigheter om det inte finns skäl att inleda förundersökning här i riket.²⁰

Vad gäller motiveringen ”*brottet har begåtts utomlands och...*” är detta reglerat i BrB 2 kap. 4 §. Uttryckligen anges att brottets fullbordan är i vart fall en väsentlig, till synes direkt avgörande, omständighet. Denna omständighet liksom var gärningen i övrigt företagits är behandlade i kommentaren till Brottbalken.²¹ Internrevisionens slutsats med stöd av kommentaren är att det är tillräckligt med – förutom brottets fullbordan – att något moment av brottets utförs i Sverige för att det ska anses vara begånget här.

Vid internrevisionens granskning av bedrägeriärendena har i ett stort antal beslutsmotiveringar angivits att ”*brottet begåtts utomlands*”. I princip i alla dessa ärenden har svensk bank eller motsvarande liksom den enskilde målsäganden drabbats när debitering skett på ett konto eller motsvarande. I dessa fall kan det inte tolkas på annat sätt än att brottet därmed fullbordats, eller vid försök, skulle ha fullbordats här i landet. Förun-

¹⁹ Fitger, Särtryck ur Rättegångsbalken 23:1.

²⁰ Polismyndighetens handbok för ärenden med internationell koppling, PM 2019:4, avsnitt 4.10.

²¹ Brottsbalken: en kommentar. Del 1, (1-12 kap.) – brotten mot person och förmögenhetsbrotten m.m.

dersökningsledaren torde därmed ha gjort en felaktig rättslig bedömning och lämnad motivering till målsäganden är därmed inte heller korrekt. Vad gäller motiveringen ”...*bevisning finns inte tillgänglig här*” gör internrevisionen följande bedömning. Genom att bland annat debitering (eller försök därtill) skett hos bank eller motsvarande i Sverige bör det vara möjligt att inhämta olika former av bevisning i aktuella ärenden. I flertalet fall torde det t.ex. inom Sverige finnas möjligheter att inhämta uppgifter från internettrafik och liknande. Av ärendegranskningen framgår att inga försök gjorts för att inhämta bevisning. Internrevisionens bedömning är dock att det är rimligt att anta att det i stort sett i samtliga nu aktuella ärenden fanns en möjlighet att inhämta bevisning här i landet. Sedan kan det ju i förlängningen finnas ett behov av att inhämta bevisning utomlands men detta är en senare fråga då begäran om rättshjälp kan bli aktuell. Mot denna bakgrund gör internrevisionen bedömningen att angiven motivering i granskade ärenden inte är korrekt.

Vad slutligen gäller motiveringen ”...*det finns inte heller förutsättningar för internationell rättslig hjälp*”. Som framgår ovan bedömer internrevisionen att brotten i aktuella granskade ärenden är att anse som begångna i Sverige och vid inledd förundersökning finns det då möjlighet att begära internationell rättshjälp. Detta är reglerat i olika lagar. I stora drag kan man säga att inom de nordiska länderna är det relativt okomplicerat och kan i många fall hanteras av polismyndigheten. För rättshjälp utanför de nordiska länderna är huvudregeln att åklagare prövar och avgör frågan. Det är okänt för internrevisionen om det finns någon formell eller informell överenskommelse mellan polis och åklagare som medger undantag från det redovisade regelverket vid handläggningen av den typen av ärenden som internrevisionen granskat.

Sammanfattningsvis i denna del gör internrevisionen bedömningen att den använda nedläggningsgrunden om brott utomlands inte är rättsligt korrekt samt att uppgiften om bevisningen är sakligt felaktig. När det gäller uppgiften om internationell rättshjälp talar starka skäl för att den är felaktig eller missvisande. Detta ger då också bilden av att åtgärder vidtagits trots att så inte är fallet.

När det gäller skältexten ”*brott kan ej styrkas*” och liknande texter som rör bevisproblem krävs en noggrann bevisvärdering. Motiveringen bör användas endast när ett brott begåtts men det inte går att bevisa att någon som är misstänkt för brottet begått detta. Bedömningen kräver ett fullgott underlag. Först när alla adekvata utredningsåtgärder är vidtagna kan man göra en bevisvärdering, det vill säga konstatera om det finns tillräckliga skäl för åtal. På ett tidigt stadium av utredningen kan man inte förutse vad fortsatta utredningsåtgärder kan ge för resultat och därför vet man inte heller hur stark bevisning man kan uppnå mot en misstänkt. Att på ett bristfälligt underlag anta att bevisningen inte kommer att räcka även om utredningen fortsätter är inte detsamma som att dra slutsatsen att brott inte kan styrkas. Bedömningen kan inte göras med mindre än att utredningen på ett relativt långtgående sätt utrett sakfrågan.

Användningen av skältexten ”*brott kan ej styrkas*” och liknande texter måste bygga på en bevisprövning i det enskilda fallet och får således inte användas som en bortsortering av ärenden där erfarenheten säger att det kommer att bli svårt att uppnå tillräcklig bevisning för åtal. Nedläggning av eller beslut att inte inleda förundersökning på grunden ”brott kan ej styrkas” och liknande texter utgör en bedömning av den befintliga bevis-

ningens styrka på basis av ett tillräckligt underlag och är ingen prognos över bevismöjligheterna.

Motiveringstext *"fortsatt förundersökning förväntas inte leda till att brott kan styrkas"* och likande texter kan uppfattas som att prognos görs på ännu icke vidtagna utredningsåtgärder, t.ex. vad som kan framkomma vid ännu ej hållna förhör. Internrevisionens uppfattning är att sådana texter ger en möjlighet att tillämpa prognoser/antaganden i en vidare utsträckning än vad lagstiftaren avsett. Detta kan innebära att den absoluta åtalsplikten och den därtill kopplade förundersökningsplikten i praktiken sätts ur spel. JO har i ett beslut (4898-2004) berört en liknande motivering, *"ej uppenbart att vidare utredning styrker brott"*, och därvid konstaterat att *"Den av B.C använda formuleringen ger läsaren den felaktiga uppfattningen att polisen utreder brott i endast helt klara fall"*. Vidare konstaterar JO *"att den är missvisande och inte står i överensstämmelse med den gällande förundersökningsplikten. Av det här JO-beslutet framgår också att det förutsätts att den berörda polismyndigheten vidtar åtgärder för att tillse att den aktuella beslutsmotiveringen inte används i framtiden samt att myndigheten återkommande ser över de mest frekventa egenhändigt författade avskrivningsgrunderna för att säkerställa att dess uppfyller grundläggande rättssäkerhetskrav.*

I ett annat beslut (5883-2008) har JO riktat kritik mot en polismyndighet då en förundersökning lagts ned – utan att någon utredningsåtgärd vidtagits trots att ärendet var fortsatt utredningsbart – med motiveringen *"Vidare utredning torde ej leda till att brott kan styrkas mot viss person"*. JO skriver att *"det valda uttryckssättet ger intryck av att åtminstone någon utredningsåtgärd vidtagits i ärendet"* och konstaterar att *"beslutsmotiveringen var således felaktig"*.

Internrevisionens uppfattning är att oavsett om förundersökning inletts eller ej gäller de bedömningar som ovan beskrivits.²²

²² Jmf Bring/Diesen/Andersson, Förundersökning, upplaga 5:1 sid. 508-510.

Datum
2021-05-25

Beslutsprotokoll
RPC 85/2021

Diariennr, ärende
A244.678/2016

Saknr
977

Beslutande Rikspolischefen Anders Thornberg	Föredragande Chefsjuristen Lotta Gustavson
Övriga som deltagit i den slutliga handläggningen Regionpolischefen Patrick Ungsäter Regionpolischefen Ulf Johansson Regionpolischefen Micael Säll Lindahl Regionpolischefen Mats Löfving Regionpolischefen Carina Persson Regionpolischefen Klas Johansson Regionpolischefen Ulrika Herbst Avdelningschefen Johan Olsson Avdelningschefen Henrik Dider Avdelningschefen Martin Valfridsson MW Avdelningschefen Gunilla Hedwall Internrevisionschefen Peter Ambrosson PA	
Ärende Beslut om åtgärder med anledning av internrevisionens uppföljande granskning av polisregionernas handläggning av bedrägeriärenden.	
Beslut Bakgrund Internrevisionen har genomfört en uppföljande granskning av polisregionernas handläggning av bedrägeriärenden. Den första granskningen genomfördes 2016/2017. Syftet med den uppföljande granskningen har dels varit att granska polisens interna styrning och kontroll beträffande kvaliteten i handläggningen av bedrägeriärenden där Polismyndigheten fattat beslut om att inte inleda förundersökning samt att denna fungerar på ett betryggande sätt, dels att undersöka om Polismyndigheten följer gällande rätt enligt 3 § myndighetsförordningen (2007:515). Granskningen har resulterat i tre rekommendationer. Nationella operativa avdelningen har lämnat förslag på åtgärder med anledning av rekommendationerna. Polismyndigheten beslutar följande. Åtgärder med anledning av rekommendation 4.5.1 1. I syfte att stärka förundersökningsledarnas kompetens som beslutsfattare ska HR-avdelningen komplettera förundersökningsledarutbildningen i följande avseenden. <ul style="list-style-type: none">– Särskilt avsatt utbildningstid avseende dels de beslutsgrunder som används vid beslut om att inte inleda förundersökning, dels värdering av innehållet i det som beslutet avser.– Ett särskilt moment som avser användning av fritextrutan i syfte att underlätta målsägandenas förståelse av de enskilda besluten. Särskilt fokus ska läggas på	

målsägande med bristande kunskaper i det svenska språket eller som har funktionsvariationer.

Ansvarig för åtgärdens genomförande är chefen för HR-avdelningen och arbetet ska vara genomfört senast den 30 september 2021.

2. Nationella operativa avdelningen ska ta fram ett informationsmaterial avseende ovan nämnda moment riktat till redan utbildade förundersökningsledare. Ansvarig för åtgärdens genomförande är chefen för nationella operativa avdelningen och arbetet ska vara genomfört senast den 29 oktober 2021.
3. Nationella operativa avdelningen ska göra en översyn av de förvalsbara beslutsgrunderna i Durtvå¹ i rättsligt och språkligt hänseende. Ansvarig för åtgärdens genomförande är chefen för nationella operativa avdelningen och arbetet ska vara genomfört senast den 30 november 2021.

Åtgärder med anledning av rekommendation 4.5.2

Nationella operativa avdelningen ska ta fram en handlingsplan för det fortsatta arbetet med att hantera det stora inflödet av bedrägerianmälningar som svarar mot Polismyndighetens brottsutredande uppdrag och de krav på rättssäkerhet som följer av rättegångsbalken.

Ansvarig för åtgärdens genomförande är chefen för nationella operativa avdelningen och arbetet ska vara genomfört senast den 1 december 2021.

Åtgärder med anledning av rekommendation 4.5.3

1. Nationella operativa avdelningen ska ta fram ett styrdokument för kvalitetsuppföljning för regional egenrapportering av bedrägeriärenden i vilka det beslutats att inte inleda förundersökning. Ansvarig för åtgärdens genomförande är chefen för nationella operativa avdelningen och arbetet ska vara genomfört senast den 30 december 2021.
2. Polisregionerna ska vid behov vidta åtgärder för att stärka den dagliga ledningen och styrningen avseende bedrägeriärenden i vilka det beslutas att inte inleda förundersökning i syfte att öka kvaliteten i verksamheten. Vidtagna åtgärder ska redovisas till processägaren för utredning och lagföring inom ramen för kvalitetsnätverket på området. En delredovisning ska ske senast den 30 september och en slutredovisning senast den 30 december 2021. Ansvarig för åtgärdens genomförande är respektive regionpolischef.

Med undantag från gällande rutiner har avdelningschefer och regionpolischefer vidimerat detta beslut i särskild ordning.

Kostnad

—

Finansiering

—

¹ Polisens it-stöd för brottsutredning och tvångsmedelshandtering.

2021-05-25

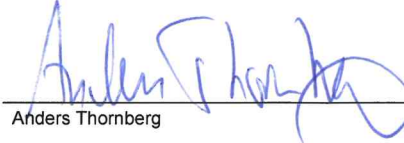
A244.678/2016

Vid protokollet

Lotta Gustavson

Justeras

Anders Thornberg

Sändlista

Samtliga avdelningar och polisregioner
Internrevisionen

Kopia till

Arbetstagarorganisationerna
Skyddsorganisationen